

DETO en Jos van der Veen (29), dat is vooraansnog een gouden combinatie. De trainer nam anderhalf jaar geleden het roer over in Vriezenveen. Hij behoorde DETO voor degradatie uit de eerste klasse en promoveerde afgelopen seizoen met de club naar de hoofdklasse.

► **Onder Jos van der Veen is DETO weer lekker gaan draaien.**

FOTO: MARCEL BALS

Kans met beide handen aangegrepen

Robin Campmans
Vriezenveen

Hij is net terug van een rondreis door Amerika. Los Angeles, San Francisco, Las Vegas: Jos van der Veen praat er enthousiast over. De trainer van DETO voelt zich daar, ver van huis, thuis. „In mijn studententijd heb ik een halfjaar in Amerika gewoond en er jeugdteams getraind. Het contact is daarna altijd gebleven. Ik heb er deze zomer, voor het begin van de rondreis, drie weken training gegeven. Geweldig om te doen.”

Het woord 'geweldig' valt ook als Van der Veen terugkijkt op de afgelopen tijd bij DETO. De Enschedeër is pas 29 jaar, maar praat als een doorgewinterde coach. Gezien zijn leeftijd zou zelfvoetballen nog makkelijk kunnen, maar de voormalig keeper geeft veel lie-

ver leiding vanaf de zijlijn. „Ik was 15 toen ik als jeugdtrainer begon bij Rigtersbleek. Vanaf dat moment wilde ik niets anders meer. Via via kwam ik bij DETO terecht”, vertelt hij.

Van der Veen is jonger dan sommige spelers van DETO 1. „Maar leeftijd zegt me niets. Presteren, daar gaat het om”, klinkt het vol overtuiging. Zoals de trainer, in het dagelijks leven bedrijfsleider bij een restaurant, ook duidelijk is over zijn toekomstplannen. „Binnen nu en drie jaar hoop ik mijn diploma coach betaald voetbal te halen om uiteindelijk ergens bij een profclub te kunnen werken.”

Bravoure

Maar eerst wacht een volgende uitdaging met DETO. Sinds januari 2017 is Van der Veen, na een periode als trainer van DETO 2, de

eindverantwoordelijke van de hoofdmacht. „Ik weet nog dat ik bij de voorzitter moest komen. Hij vertelde dat Walter (Weghorst) was ontslagen. De club was op zoek naar een nieuwe trainer en de voorzitter vroeg naar mijn mening. Vol bravoure noemde ik mijn eigen naam. Ik kende de club en een groot deel van de spelers al en vond dat ik er klaar voor was. Ik

kreeg het vertrouwen.” Van der Veen pakte de kans met beide handen aan en toverde in anderhalfjaar tijd de degradatiekandidaat van de eerste klasse om tot trose hoofdklasser. Voor komend seizoen is handhaving de missie. „We gaan uiteraard voor het hoogst haalbare, maar het zou gek en niet reëel zijn als ik nu riep dat we in de top 6 gaan eindigen.”

Het geheim achter het succes? „Om te beginnen een uitstekende samenwerking binnen de staf. Daarnaast duidelijkheid en structuur. Vanaf het moment dat ik DETO 1 ging trainen, was er een plan. Als de spelers op maandagavond de klederkamer inkomen, hangt alles al klaar over de eerste volgende tegenstander. Ik bekijk beelden, lees alle verslagen die ik kan vinden, bel met trainers die veel weten over de opponent. Ik

laat echt niets aan het toeval over.” Van der Veen gaat terug naar het laatste duel van afgelopen seizoen. „We moesten tegen Xerxes, ik wist precies waar we ze pijn konden doen. Binnen zes minuten stonden we met 2-0 voor door te profiteren van hun zwakke punt. Dat was geen toeval. Ik geloof sowieso niet in geluk.”

DETO won met 3-0 van Xerxes en kon na jaren van vooral tegenslag weer feestvieren. „Afgelopen seizoen was het meest succesvolle jaar uit de clubhistorie. We promoveerden, wonnen de Beitona Beloften Competitie en sloten het seizoen op 30 juni af met het winnen van de Tukker Cup.”

Vrijwel meteen daarna stapte Van der Veen in het vliegtuig naar Amerika. Hoog in de lucht begon het grote nagenieten. De lange vlucht voelde lekkerder dan ooit.

— Jos van der Veen, DETO